

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Vanderlaan s.r.o.**, se sídlem V Předpolí 1452/30, Praha 10, zastoupený Mgr. Ing. Pavlem Bezouškou, advokátem se sídlem Žižkovo náměstí 2, Čáslav, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2015, č.j. 34507/15/5100-41457-711535,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.10.2015, č.j. 34507/15/5100-41457-711535, kterým bylo rozhodnuto o delegaci místní příslušnosti k výkonu správy všech daní žalobce s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí, a to z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Kraj Vysočina. Důvodem bylo zjištění, že k realizaci velké části ekonomické činnosti žalobce dochází v provozovně ve Světlé nad Sázavou, nikoli v sídle žalobce v Praze.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zasaženo do příslušnosti zákonného správce daně, je protiústavní, stejně jako skutečnost, že v důsledku novelizace zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), provedené zákonem č. 267/2014 Sb., nelze proti napadenému rozhodnutí podat opravný prostředek.

Žalobce namítá, že podnikatelskou činnost vykonává v celé České republice. Provozovna je ve Světlé nad Sázavou zřízena z ekonomických důvodů, neboť slouží jako sklad materiálu a je umístěna takřka ve středu České republiky. Žalobce uvádí, že delegací byl postižen za minimalizaci nákladů. Podle žalobce nebyla splněna podmínka pro delegaci místní příslušnosti, dle které bude delegací dosaženo efektivnější a hospodárnější správy daně. Sídlo žalobce, stejně jako účetní doklady, je umístěno v sídle v Praze; v případě daňové kontroly tak pracovníci Územního pracoviště Ledec nad Sázavou budou nuceni jezdit z místa svého pracoviště do Prahy. Nelze tak hovořit o zefektivnění výkonu správy daně. Napadené rozhodnutí je dle žalobce projevem libovůle vedené snahou odlehčit Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu.

Žalobce dále namítá, že delegace místní příslušnosti je výjimkou z pravidla zákonného správce daně. Nelze ji opírat pouze o skutečnost, že žalobce má provozovnu na jiném místě. Stejně tak nelze argumentovat tím, že prokuristé žalobce bydlí v obci Žižkovo Pole či ve Žďáru nad Sázavou. J. Č. vykonává pozici obchodního ředitele a sjednává zakázky, P. K. je stavbyvedoucím a vykonává práci na stavbách na různých místech republiky. Jednatelka žalobce nemá trvalý pobyt v obvodu místní příslušnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, neboť trvale i fakticky bydlí na adrese Ch., T. 27; cesta do sídla žalobce jí tak trvá kratší dobu než cesta do provozovny ve Světlé nad Sázavou.

Co se týká místního šetření v místě zapsaného sídla žalobce, kde žalobce nebyl zastížen, avšak zastížení byli zaměstnanci jiného daňového subjektu, kteří o žalobci

nikdy neslyšeli, žalobce namítá, že po těchto osobách nelze požadovat, aby znaly všechny společnosti sídlící na předmětné adrese. Jejich vyjádření proto nelze brát za podklad pro řádné odůvodnění restriktivně vykládané výjimky z pravidla. Činnost žalobce je specifická v tom, že jeho obchodní zástupci, stejně jako stavbyvedoucí a montážní dělníci, jsou prakticky celé dny v terénu.

Žalobce k žalobě přiložil dodatek původní nájemní smlouvy uzavřený dne 31.10.2015, na jehož základě získal do nájmu reprezentativnější prostory pro své sídlo. V této souvislosti argumentuje tak, že tuto listinu nemohl předložit dříve, neboť dodatek ke smlouvě byl uzavřen až po vydání rozhodnutí. Tento důkaz podle žalobce jednoznačně dokládá, že jeho zapsané sídlo není pouze formálním.

Žalobce konečně namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkami žalobce vznesenými v jeho vyjádření ze dne 6.8.2015; tímto postupem žalovaný zkrátil žalobce na jeho právech a zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností. Žalobce dovozuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí též s ohledem na to, jak se žalovaný vypořádal s žalobcem navrženými důkazními návrhy; pokud žalovaný některé z navržených důkazů neprovede, je povinen v odůvodnění svého rozhodnutí uvést, proč tak učinil, a svůj závěr přesvědčivě obhájit.

Žalobce svoji argumentaci rozhojnil v podané replice, přičemž doložil přehled smluv, které měl uzavřít od roku 2009 s místem plnění v Praze, a fotografie svého sídla. Současně žalobce vyslovil pochybnosti o dostatečném rozsahu předmětného místního šetření. Dále žalobce uvedl, že žalovaný ohledně bydliště jednatelky vycházel z mylného předpokladu, že obec Chýnov se nachází v Kraji Vysočina, nikoli v Jihočeském kraji; argumentace místem jejího bydliště tak není případná. Také upozornil, že J. Č. a P. K. mají bydliště v Kraji Vysočina, nicméně od prosince 2015 již nejsou prokuristy žalobce. Podle žalobce žalovaný rezignoval na podrobení svého rozhodnutí a jeho důsledků testu proporcionality.

S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření předně odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje ve shodě s jeho obsahem. Pokud jde o žalobcem zmiňovaný dodatek k nájemní smlouvě, na jehož základě měl žalobce získat reprezentativnější prostory pro své sídlo, tak ten byl uzavřen až po vydání rozhodnutí o delegaci místní příslušnosti; žalovaný z něj proto nemohl vycházet. Přestože žalobce uvádí, že uskutečňuje ekonomickou činnost po celé republice, bylo zjištěno, že hlavním místem výkonu jeho ekonomické činnosti a místem, kde je žalobce k zastížení, je právě provozovna v územní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina.

Žalovaný též uvádí, že oba prokuristé budou lépe dosažitelní Finančním úřadem pro Kraj Vysočina; zastížení prokuristů je přitom důležitou okolností pro správu daní. Taktéž účetnictví zpracovával zaměstnanec žalobce v provozovně ve Světlé nad Sázavou, účetnictví je zde uloženo a jsou zde vyhotovovány prvotní účetní doklady, jak uvedla jednatelka žalobce v rámci ústního jednání. Tvrzení o uložení účetních dokladů na adrese sídla podle žalovaného žalobce ničím nedoložil.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

Jak vyplývá z judikatury správních soudů, z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Pokud jde o nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jedná se zejména o situace, kdy je rozhodnutí správního orgánu opřeno o skutkové důvody, které nemají dostatečnou oporu ve správním spise, a kdy skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn.

Pokud žalobce uvádí, že se žalovaný nevypořádal s námitkami uvedenými v jeho vyjádření ze dne 6.8.2015, k tomu ze správního spisu vyplynulo, že žalobce byl prostřednictvím písemnosti „Sdělení k podnětu Finančního úřadu pro Kraj Vysočina na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy daní“ ze dne 28.7.2015, č.j. 24100/15/5100-41457-711535, vyrozuměn o důvodech pro podání podnětu na delegaci místní příslušnosti k výkonu správy všech daní s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí podle § 18 odst. 1 daňového řádu z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 10, na Finanční úřad pro Kraj Vysočina, Územní pracoviště Ledec nad Sázavou. Žalovaný v předmětné písemnosti upozornil žalobce na možnost vyjádřit se k podnětu na delegaci a případně doložit relevantní důkazní prostředky ve lhůtě deseti dní ode dne doručení Sdělení. Žalobce se k předmětnému Sdělení vyjádřil v písemnosti ze dne 6.8.2015, kde uplatnil

stejnou argumentaci jako nyní v žalobě a mj. také vyslovil nesouhlas se zjištěním žalovaného, že veškeré informace o činnosti žalobce umístěné na jeho internetových stránkách odkazují na provozovnu, neboť kontakty na internetových stránkách uvedené odkazují jak na sídlo, tak i na provozovnu, současně kontakty na jednotlivé obchodní zástupce tříděné dle regionů jsou mobilní telefony. Žalobce v předmětném vyjádření dále navrhl společné setkání s pracovníkem správce daně na místě samém, aby se správce daně mohl přesvědčit o tom, že sídlo daňového subjektu není jen sídlem fiktivním. Dále žalobce v předmětném vyjádření navrhl, aby si správce daně vyžádal od České pošty srovnávací výkaz poměru pošty zasílané žalobci na adresu jeho sídla a pošty na adrese sídla nedoručené; dle žalobce by z tohoto výkazu bylo možné učinit skutečně objektivní závěr, zda se na adrese svého sídla zdržuje či nikoliv.

Soud námitku, že se žalovaný nevypořádal s námitkami žalobce vznesenými v jeho vyjádření ke Sdělení k podnětu na delegaci místní příslušnosti, a s ní spojenou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nepovažuje za důvodnou. K tomu zdejší soud odkazuje na níže uvedené skutečnosti.

Ze správního spisu vyplynulo, že Finanční úřad pro hlavní město Prahu provedl dne 18.5.2015 místní šetření v sídle žalobce. Podle úředního záznamu ze dne 19.5.2015, č.j. 3996521/15/2010-62561-110762, správní orgán vizuální kontrolou zjistil, že název žalobce není uveden na domovních zvoncích ani nebyl jinak viditelně označen. Žalovaný dále v úředním záznamu uvedl, že se v případě sídla jedná o bytový dům, ve kterém se nacházejí soukromé byty, v přízemí se nachází obchod se zdravými potravinami a kadeřnictví, přičemž zaměstnanci těchto provozoven o žalobci nic nevěděli. Přílohou úředního záznamu jsou fotografie zachycující přední část bytového domu, vchodové dveře a zvonky.

Jak žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí, kromě uvedeného další důvody pro delegaci místní příslušnosti vyplynuly z místního šetření provedeného dne 24.4.2015 v místě zapsané provozovny žalobce na adrese U Rybníčků 1080, Světlá nad Sázavou. V rámci tohoto místního šetření bylo dle žalovaného zjištěno, že na místě provozovny je daňový subjekt řádně označen včetně uvedení provozní doby a odpovědného vedoucího, jímž je prokurista žalobce J. Č.

Žalovaný dále při posuzování podmínek pro delegaci místní příslušnosti vycházel z ústního jednání s P. S., jedinou jednatelkou žalobce (protokol č.j. 864598/15/2903-60563-710852). Ta uvedla, že žalobce se zabývá stavební činností, činnost vykonává po celém území České republiky, pronajatá kancelář žalobce se nachází v Praze, provozovna se nachází v nemovitosti žalobce na adrese U R. 1080 ve S. nad S. Žalobce je řízen přímo z provozovny, dále z kanceláře v Praze i z místa bydliště jednatelky. Žalobce je řízen celkem čtyřmi osobami, které se pohybují mezi provozovnou a sídlem, stavbyvedoucí se pohybuje po celém území České republiky. Žalobce má celkem 30 zaměstnanců, z tohoto 25 stavebních dělníků, případně stavbyvedoucích, dva obchodní zástupce a tři administrativní pracovníce. V Praze

pracuje trvale jedna administrativní pracovnice a jeden obchodní zástupce. Ostatní zaměstnanci se nacházejí v provozovně či přímo na stavbách. Dále P. S. uvedla, že prvotní daňové doklady jsou vyhotovovány v provozovně ve Světlé nad Sázavou, účetnictví zde zpracovává zaměstnanec žalobce. Účetnictví je ve Světlé nad Sázavou uloženo a archivováno. Doručovací adresa v rámci výkonu hlavní ekonomické činnosti je v sídle žalobce v Praze. Jednání s obchodními partnery a zákazníky probíhají v místě staveb. Jako místo svého bydliště jednatelka uvedla Chýnov u Tábora.

Žalovaný při posuzování podmínek delegace místní příslušnosti vycházel dále ze skutečnosti, že dle obchodního rejstříku jsou prokuristy žalobce J. Č. s bytem v Ž. P. – M. a P. K. s bytem ve Ž. nad S.

Žalovaný s ohledem na uvedená zjištění uzavřel, že nebylo žádným způsobem prokázáno, že by sídlo žalobce bylo jeho skutečným sídlem a místem, kde by docházelo k výkonu žalobcovy ekonomické činnosti. Žalovaný upozornil, že skutečnost, že zaměstnanci potravin či kadeřnictví žalobce neznali, nebyla jediným důvodem pro závěr, že se žalobce v místě svého sídla trvale nevyskytuje; tento vyplynul i z dalších zjištění učiněných při místním šetření. Nadto dle rejstříku ARES na uvedené adrese sídlí kromě žalobce pouze další tři subjekty. Žalovaný též upozornil, že povaha budovy, v níž se sídlo žalobce nachází, tedy bytový dům, nasvědčuje, že se zde nevyskytují žádné prostory pro výkon ekonomické činnosti žalobce, kupříkladu kancelář, neboť jedinými komerčními prostory v budově jsou kadeřnictví a obchod se zdravými potravinami.

Z uvedených skutečností dle žalovaného vyplynulo, že žalobce na adrese sídla nevykonává převážnou část trvalé a soustavné ekonomické činnosti a není možné jej zde přímo kontaktovat. Dále žalovaný upozornil, že jednatelka a prokuristé žalobce budou lépe dosažitelní Finančním úřadem pro Kraj Vysočina, když mají trvalý pobyt v obvodu jeho místní působnosti. Jak poté vyplynulo z vyjádření jednatelky žalobce, účetnictví žalobce zpracovává jeho vlastní zaměstnanec v provozovně ve Světlé nad Sázavou, kde je účetnictví rovněž uloženo a kde jsou vyhotovovány prvotní účetní doklady. Dále žalovaný uvedl, že internetové stránky žalobce sice obsahují adresu sídla a provozovny a také telefonní čísla na mobilní telefony jednotlivých obchodních zástupců, nicméně kontakty na uváděné pevné linky s předvolbou 569, patřící Kraji Vysočina – Světlá nad Sázavou, nasvědčují, že v provozovně lze žalobce zastihnout a že provozovnu lze považovat za skutečné žalobcovo sídlo. Dle žalovaného bylo doloženo kritérium účelnosti delegace místní příslušnosti, přičemž zatížení žalobce nebude větší, než by bylo v případě místní příslušnosti Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, přičemž nebylo prokázáno, že sídlo v Praze je místem, kde žalobce vykonává většinovou činnost a kde by byl trvale k zastížení. Dle žalovaného těžiště podnikatelské činnosti žalobce leží v působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina.

Co se týká námítky vypořádání s důkazními návrhy žalobce, soud uvádí, že v případě nedostatečného odůvodnění odmítnutí důkazního návrhu daňového subjektu

by takový postup mohl za určitých okolností vést ke zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení. Správce daně není povinen provést daňovým subjektem navržený důkaz, nicméně je nutné, aby vysvětlil postup, kterým dospěl ke skutkovému stavu věci, a uvedl z jakých důvodů je provedení navrhovaného důkazu nadbytečným (§ 102 odst. 3 daňového řádu). Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl (strana 4 napadeného rozhodnutí), že požadavku na další místní šetření nevyhověl, neboť jeho provedení není nezbytné s ohledem na ostatní skutková zjištění, z nichž plyne opodstatněnost delegace místní příslušnosti. Tentýž závěr žalovaný uvedl k návrhu žalobce na opatření důkazu od České pošty. Dle zdejšího soudu takové vypořádání důkazních návrhů žalobce obстоjí, a to s ohledem na výše shrnutá zjištění a závěry žalovaného.

Co se týká důvodnosti a oprávněnosti delegace místní příslušnosti ke správě daní, v daném případě bylo nutné posoudit, zda je správný závěr žalovaného, že v sídle žalobce v Praze je vykonávána nevýznamná část ekonomické činnosti žalobce ve srovnání s činností v územní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina.

Podle § 18 odst. 1 daňového řádu může na žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně nejbližše společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.

Účelné bude delegovat místní příslušnost především tehdy, bude-li zde předpoklad, že jiný správce daně bude zárukou pro efektivnější a hospodárnější správu daní u daňového subjektu. Pojem účelnost však nelze vykládat izolovaně, je nutné vždy přihlížet k okolnostem daného případu.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti a zjištění žalovaného soud uvádí, že v daném případě bylo dostatečně skutkově podloženo, že převážná část činnosti žalobce je vykonávána především v územní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, neboť právě zde se pro ni nachází nezbytné zázemí. Soud souhlasí se závěry žalovaného, že v daném případě byla prokázána účelnost delegace; Finanční úřad pro Kraj Vysočina bude schopen s ohledem na snazší dostupnost a znalost místního prostředí lépe a snáze vykonávat daňovou správu u žalobce. Přestože nelze vyloučit, že se v daném případě v místě sídla žalobce mohou vyskytovat zaměstnanci žalobce, při místním šetření zastížení nebyli a osoby vyskytující se trvale na předmětné adrese (zaměstnanci obchodu s potravinami a kadeřnictví) neměli o žalobci povědomí. Jak dále vyplynulo z místního šetření v místě provozovny, z ústního jednání s jednatelkou žalobce a z výpisů z obchodního rejstříku a internetových stránek žalobce, žalobce má vazby a zázemí v územní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina, konkrétně v místě provozovny ve Světlé nad Sázavou. Ze zjištění žalovaného plyne, že podstata výkonu podnikatelských aktivit žalobce skutečně není soustředěna v místě jeho sídla, na čemž nemůže nic změnit to, že žalobce poskytuje služby v rámci celé České republiky. Provozovna ve Světlé nad Sázavou je označena, pracují zde žalobcovi

zaměstnanci, jsou zde vyhotovovány prvotní doklady a je zde umístěno účetnictví žalobce. V obvodu místní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina přitom měly bydliště též osoby podílející se na řízení činnosti žalobce, z čehož plyne předpoklad snazšího jednání se správcem daně.

Žalovaný přitom nepochybil, pokud při posouzení splnění podmínek delegace vycházel z toho, že prokuristy žalobce byly právě uvedené osoby. Se žalobcem lze souhlasit v tom, že obec Chýnov, kde má bydliště jednatelka žalobce P. S., spadá do územní působnosti Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, nicméně co se týká vzdálenosti do rejstříkového sídla v Praze, nejedná se o vzdálenost kratší než do místa provozovny žalobce (Světlá nad Sázavou); nadto jednatelka žalobce v rámci ústního jednání uvedla, že žalobce je řízen přímo z provozovny, dále z kanceláře v Praze i z místa bydliště jednatelky.

Co se týká námitky, že delegace místní příslušnosti v daném případě je projevem libovůle vedené snahou odlehčit Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, soud uvádí, že toto tvrzení není ničím podloženo, přičemž neodpovídá skutkovým zjištěním, z nichž rozhodnutí žalovaného vychází. Dle zdejšího soudu byly podmínky pro delegaci místní příslušnosti podle § 18 odst. 1 daňového řádu splněny a řádně odůvodněny.

Co se týká poukazu žalobce na uzavření dodatku k původní nájemní smlouvě po vydání napadeného rozhodnutí, tak k němu zdejší soud nemohl přihlídnout, ani se jím nějak blíže zabývat, neboť s ohledem na § 75 odst. 1 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, jaký zde byl v době rozhodování správního orgánu. Také pokud jde argumentaci žalobce, že J. Č. a P. K. již nejsou od prosince 2015 prokuristy, tato skutečnost nemá na správnost rozhodnutí žalovaného vliv, neboť správní orgán vychází ze skutkového a právního stavu, který zde je v době rozhodování.

K námitce žalobce, že jednoinstančnost rozhodování o delegaci místní příslušnosti je protiústavní, soud upozorňuje, že v českém právním řádu není zakotven ústavní požadavek dvojinstančnosti správního řízení; není proto zřejmé, z čeho žalobce dovozuje protiústavnost novelizace § 18 odst. 1 daňového řádu provedené zákonem č. 267/2014 Sb., účinné od 1.1.2015. Podstatné pro věc je, že nebyl vyloučen soudní přezkum rozhodnutí žalovaného.

S ohledem na výše uvedené soud neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 7. prosince 2017

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu